

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Šimon Kroupa
Téma práce:	Procesní společenství
Rozsah práce:	57 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	14. 6. 2023 (dle SIS)

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomant vypracoval práci na téma, kterému dosud nebyla v domácí procesualistice věnována dostatečná pozornost. V tomto smyslu jde o téma aktuální, dosud málo prozkoumané, a lze tedy rovněž říci novátorské.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Zvolené téma vyžaduje hlubší znalosti nejen procesního a hmotného práva, ale též solidní vědomosti právně-teoretické. Diplomanta se sluší pochválit, že vycházel rovněž se zahraniční literatury (rakouské, německé a švýcarské), čímž český procesualistický diskurs značně obohatil. Díky jazykovým schopnostem diplomanta mohla být při zpracování tématu využita i metoda komparativní, což vedoucí práce rovněž oceňuje.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce nemá vedoucí k práci žádných podstatných výhrad. Struktura práce je přehledná, přičemž je zřejmé, že těžiště práce představuje kapitola druhá. Na první pohled by snad mohlo překvapit zařazení kapitoly třetí, věnované hlavní intervenci. Z obsahu této kapitoly však jednoznačně plyne, že se zvoleným tématem práce úzce souvisí. Pouze tak zůstává na zvážení, zda komparativní části věnované procesnímu společenství neměla být rovněž věnována samostatná kapitola.

4. Vyjádření k práci

Jde o kvalitní diplomovou práci, ve které se autor zabývá zpracováním problematiky procesního společenství v hloubce přesahující požadavky kladené na diplomové práce. Autor je schopen přijímat samostatné závěry, a to na základě přesvědčivé argumentace.

Je potěšitelné, že diplomant prostudoval k tématu nejen současnou domácí, ale zčásti i zahraniční literaturu. Zároveň prokázal historický přehled, a to zejména pojednáním o vývoji úpravy procesního společenství v kapitole první (s. 3-12). Běžně tak využívá díla významných představitelů naší procesní vědy, jimiž v minulosti bezesporu byli Emil Ott, Václav Hora či František Štajgr.

Kvalita práce je pozitivně ovlivněna rovněž výběrem relevantní judikatury, byť výlučně domácí. Je zřejmé, že diplomant se velmi dobře orientuje v rozhodovací praxi českých vrcholných soudních instancí (zejména Nejvyššího a Ústavního soudu), přičemž judikaturu vybírá uvážlivě a je zároveň schopen kritizovat její závěry. To je pro rozvoj domácího diskursu nepochybně přínosné.

Pokud jde o vlastní závěry práce, vedoucí souhlasí především s tím, že podstatný problém představuje kusost současné právní úpravy procesního společenství. Vznikají tak nežádoucí situace, jež by bylo možné důkladnější úpravou odstranit. Diplomant v tomto směru správně poukazuje na absenci úpravy předpokladů přípustnosti procesního společenství, což ve výsledku umožňuje žalobcům o vlastní vůli subjektivně kumulovat i takové procesní nároky, které spolu po právní ani skutkové stránce nesouvisí. Následkem je samozřejmě nerespektování účelu úpravy společenství (hospodárnost řízení) a její vyšší náchylnost ke zneužití.

Pozitivně vedoucí práce hodnotí rovněž zpracování tématu nerozlučného společenství (s. 24-31) a následné kritické posouzení jiných druhů dělení procesního společenství (s. 31-35).

Vedoucí práce se předně ztotožňuje s hodnocením diplomanta, že označení procesního společenství ve věcech, v nichž jde o „určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky“ (§ 153 odst. 2 OSŘ) jako „*sui genesis*“, je „přinejmenším problematické“ (s. 34). Zcela správně si diplomant všímá členění společenství na nucené a dobrovolné, které lze kombinovat i se zákonným členěním samostatného/nerozlučného společenství (s. 32). Lze jen litovat, že diplomant v práci – vedle příkladu žaloby matky a dítěte na určení otcovství (s. 32-33), který však by vývojem právní úpravy překonán – neuvádí jiný případ dobrovolného nerozlučného společenství.

Za zmínku stojí rovněž autorovo pojetí procesního společenství při hlavní intervenci, u kterého plausibilně argumentuje ve prospěch závěru o samostatné povaze tohoto společenství, což podkládá i závěry rakouské literatury (s. 52). V dalším myšlenkovém kroku pak autor dospívá k opatrnému závěru, že by povaha samostatného společenství v takovém případě mohla být označena jako „nucená“ (s. 52). Tento úsudek by si však zasloužil podrobnější rozbor.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Práce naplňuje svůj cíl.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Vedoucí práce nemá žádné poznatky, jež by odůvodňovaly závěr, že by práce byla plagiátem.
Logická stavba práce	Ano.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Výborná. Autor pracuje i s zdroji v cizím jazyce (němčině). Citace jsou prováděny přesně.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Velmi dobrá.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Práce je vhodně upravena.
Jazyková a stylistická úroveň	Na dobré úrovni.

6. Otázky k zodpovězení při obhajobě

Diplomant by se měl při obhajobě odpovědět na tyto otázky:

- 1) Uveďte alespoň jeden příklad dobrovolného nerozlučného společenství podle současné právní úpravy.

- 2) Vysvětlete a na příkladech objasněte svůj závěr, že v řízení o žalobě z hlavní intervence vzniká na žalované straně samostatné procesní společenství nucené povahy.

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji k obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň	Předběžně navrhuji „ výborně “, s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 31. srpna 2023

JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D.
vedoucí diplomové práce